

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **J. B.**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2 T 108/2008 na neverejnom zasadnutí 18. septembra 2012 v Bratislave o dovolaní obvineného J. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 To 57/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 12. januára 2010, sp. zn. 2 T 108/2008 bol obvinený J. B. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu útoku na verejného činiteľa spolupáchateľstvom podľa § 20, § 324 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v bodoch 2/ až 4/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 4/ aj z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ spolu s odsúdeným R. A. dňa 20. októbra 2007 v čase okolo 18.40 hod. v S. Ľ. na námestí S., okres B. B. počas vykonávania služobnej činnosti príslušníkmi hliadky OO PZ S. Ľ. a to počas priebehu kontroly vodiča osobného motorového vozidla zn. Lada. bielej farby R. Š., nar. X., trvale bytom S. Ľ., ul. L., J. B. a odsúdený R. A.. bezdôvodne sa slovne vyhrážali usmrtením príslušníkom hliadky OO PZ S. Ľ. v zložení por. Mgr. R. M... a nstržm. J. M. tak, že odsúdený R. A.. si vyzliekol bundu a slovne sa vyhrážal príslušníkom PZ „vzylečte si tie uniformy, vy hajzli, vyzlečte sa a tak sa môžeme pobiť, v uniforme ste frajeri“, následne sa rozbehol oproti príslušníkom PZ, načo ho zastavil R. Š., ďalej po tomto sa J. B. priblížil do

blízkosti príslušníkov PZ, ktorým sa taktiež slovne vyhrážal usmrtením „všetci ste skorumpovaní policajti, ja vás zabijem a nedožijete sa rána vy, ani vaša rodina a to myslím vážne, ja som si už za žandárov odsedel osem rokov a odsedím si aj za vašu smrť, ja už nemám čo stratiť“, pričom im nespôsobili žiadne zranenia,

2/ 2. mája 2008 v čase okolo 12.10 hod. v obci S. Ľ. v okrese B. B., viedol v smere z ulice L. na ulicu H. osobné motorové vozidlo zn. Škoda 105 L ev. č. B., kde bol zastavovaný a následne kontrolovaný hliadkou OO PZ S. Ľ., ktorej pri kontrole nepredložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, pričom následným šetrením bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. mája 2006, sp. zn. 5T 13/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. júna 2006, uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov,

3/ 6. mája 2008 v čase okolo 23.45 hod, v križovatke cesty č. I/66 s cestou vedúcou do obce S. Ľ., v okrese B. B., viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda 105 L, ev. č. B., kde bol zastavovaný a následne kontrolovaný hliadkou OO PZ S. Ľ., ktorej pri kontrole nepredložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, pričom následným šetrením bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16. mája 2006, sp. zn. 5T 13/2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. júna 2006, uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov,

4/ 15. mája 2008 v čase okolo 01.35 hod, na cesta č. III/06642, v smere od obce S. Ľ. na obec L., v okrese B. B., viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda 105 L ev. č. B., kde bol pri križovatke s cestou vedúcou do obce M., zastavovaný a následne kontrolovaný hliadkou OO PZ, S. Ľ. ktorej pri kontrole nepredložil doklady potrebné k vedeniu vozidla, podrobil sa dychovej skúške, pri ktorej mu bolo elektronickým meračom Alcotest 7410 č. ARFM - 0174 dňa 15. mája 2008 v čase o 01.37 hod. namerané 0,79 mg/l alkoholu v krvi a následným šetrením bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5T 13/2006 zo dňa 16. mája 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1. júna 2006, uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 5 rokov a uvedeného konania, teda vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu sa dopustil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich

štyroch mesiacoch odsúdený a to vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu v Banskej Bystrici.

Za to bol odsúdený podľa § 324 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obvinený J. B. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 To 57/2010 ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. B. dovolanie prostredníctvom ustanoveného obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. predpokladajúceho porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom a vo vlastnom podaní, ktoré treba považovať za integrálnu súčasť dovolania aj z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/a g/ Tr. por. spočívajúcich v tom, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a v tom, že súd svoje rozhodnutie oprel o dôkazy, ktoré ním neboli vykonané zákonným spôsobom. Prvý z označených dovolacích dôvodov (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) mal byť naplnený predovšetkým tým, že okresný súd prijal obžalobu a neodmietol ju podľa § 241 ods. 1 písm. f/ Tr. por., hoci tak mal urobiť z dôvodu, že v prípravnom konaní zadovážené výpovede príslušníkov policajnej hliadky (vzťahujúce sa ku skutku v bode 1/), svedkov por. Mgr. R. M. a nstržm. J. M. boli vykonané v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 132 ods. 1 Tr. por., keďže zápisnice o ich výsluchu z 20. októbra 2007 sú úplne identické a jednotlivé slovné (vetné) formulácie vykazujú priamu zhodu, čo reálne nie je možné. Podľa obvineným vypracovaného dovolania však nezákonným výsluchom označených svedkov boli naplnené aj dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a g/ Tr. por. a pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba zahrnúť aj to, že okresný súd nevzal do úvahy

výpovede kľúčových svedkov, ktorí vypovedali v jeho prospech, vrátane svedka R. Š. na hlavnom pojednávaní, ďalej to, že Okresný súd Banská Bystrica 6. októbra 2011 už druhýkrát v tejto veci zamietol jeho návrh na povolenie obnovy konania, že okresný súd nechal bez povšimnutia, že ho obhajoval napriek kolízii záujmov ten istý obhajca, ktorý obhajoval aj bývalého spoluobvineného R. A. a napokon aj to, že tento obhajca (prostredníctvom ktorého podal dovolanie) mohol v pôvodnom konaní vystupovať v procesnom postavení svedka a nie byť obhajcom, nakoľko mal vedomosť, že svedok R. Š. svedčil proti odsúdenému R. A..

Z uvedených dôvodov obvinený J. B. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 To 57/2010, ako aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 12. januára 2010, sp. zn. 2 T 108/2008 a aby tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica v podanom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nebol splnený, lebo obvinenému bol obhajca riadne ustanovený a úkony boli vykonávané v súlade s Trestným poriadkom za súčinnosti obhajcu. Navrhol preto dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a tiež s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 od. 2 Tr. por. a prostredníctvom obhajcu ako to prikazuje ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por., po tom ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), ale zároveň aj to, že dovolanie obvineného J. B. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže neboli splnené ním uplatnené dovolacie dôvody.

Predovšetkým treba uviesť, že obsah uplatnených tvrdení a argumentov musí vecne zodpovedať konkrétne uplatnenému dôvodu dovolania. Pokiaľ tomu tak nie je a dovolanie len formálne odkazuje na niektorý dovolací dôvod, pričom ale odôvodnenie stojí mimo uplatneného dovolacieho dôvodu ide o dovolanie, ktoré je treba odmietnuť. Uvedené v prvom

rade platí k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý pripúšťa výlučne právne námietky vo vzťahu k právnemu posúdeniu zisteného skutku alebo k aplikácii iného hmotnoprávneho ustanovenia. V tomto zmysle dovolanie obvineného vo vzťahu ku skutku v bode 1/ rozsudku okresného súdu žiadne výhrady neobsahuje, ale vyjadruje výslovné nesúhlas so skutkovými zisteniami.

V rámci dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. však dovolací súd nemôže ich správnosť a úplnosť skúmať a meniť. Eventuálny prieskum skutkových záverov je možný len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., ovšem na podanie dovolania z tohto dôvodu je oprávnený len minister spravodlivosti. Uvedený dovolací dôvod nenapĺňa ani poukaz na nezákonný výsluch príslušníkov policajnej hliadky v prípravnom konaní.

V prípade, že by súd oprel svoje rozhodnutie o ním (súdom) vykonávané dôkazy nezákonným spôsobom, došlo by k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý obvinený tiež uplatnil. Pre akceptovaniu názoru o splnení tohto dovolacieho dôvodu však nestačí len zistenie (v danom prípade okresného aj krajského súdu), že niektoré dôkazy, napr. svedecké výpovede boli v prípravnom konaní urobené nezákonne ale muselo by byť zároveň preukázané, že o takéto dôkazy súd skutočne oprel svoje rozhodnutie buď napr. v dôsledku toho, že svedok odoprel na hlavnom pojednávaní výpoveď, a preto došlo k prečítaniu jeho skoršej (nezákonnej) výpovede, o ktorú sa súd pri rozhodovaní oprel alebo na takú nezákonnú výpoveď po jej prečítaní prihliadal v rámci odstraňovania rozporov. Vo vzťahu k svedkom M. a M. nebol práve pre vyslovenie názoru okresným súdom o nezákonnosti ich prvotných výpovedí v prípravnom konaní aplikovaný žiadny zo skôruvedených postupov, ktoré by dokazovanie súdu vo vzťahu ku skutku v bode 1/ robilo nezákonným. Z uvedených dôvodov dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je daný.

Rovnaký záver však platí aj čo sa týka tvrdeného porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Právo na obhajobu podľa tohto dovolacieho dôvodu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) Pochybenie súdu spočívajúce v opomenutí využiť pri predbežnom prejednaní

obžaloby možnosť jej odmietnutia pre závažné procesné vady, najmä porušenia práva na obhajobu môže na jednej strane spôsobiť nedôvodné postavenie obvineného pred súd, na druhej strane však jeho postavenie privileguje v tom zmysle, že výsledky nezákonného dokazovania v prípravnom konaní nemôžu byť v súdnom konaní vôbec použité, teda napr. nemôže dôjsť bez porušenia zákona zakladajúceho dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. k tomu, aby nezákonným spôsobom zadovážované dôkazy mohli slúžiť ako základ súdneho rozhodovania.

V posudzovanej veci tomu tak nebolo, a preto z označeného dôvodu nemožno uvažovať o porušení obhajovacích práv. Za porušenie práva na obhajobu už vôbec nemožno považovať spôsob vyhodnotenia vykonaných dôkazov a to, že súd neprijal skutkovú verziu deja ponúknutú obvineným v rámci jeho obhajoby, eventuálne podporovanú aj niektorými dôkazmi. Obvinený sa celkom mýli v tom, že JUDr. T. R. nemohol byť v predmetnej veci obhajcom, lebo mal vedomosť, že svedok Š. vypovedal proti spoluobvinenému R. A. a z tohto dôvodu mal byť svedkom vo veci. Taký právny záver by bolo možné vyvodiť len vtedy, keby obhajca bol svedkom konkrétneho skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania. Táto podmienka ale v posudzovanej veci evidentne splnená nebola. Závažnejšia námietka obvineného, a síce že označený obhajca nemal byť vo veci činný pre kolíziu záujmov obvinených taktiež nie je namieste. Menovaný bol ustanoveným obhajcom bývalého spoluobvineného R. A. ešte v prípravnom konaní, ktorého trestné stíhanie skončilo právoplatne späťvzatím odporu prokurátorom proti trestnému rozkazu 19. marca 2009 (č.l. 645). Obhajobu obvineného J. B. na základe plnej moci (a nie ustanovenia ako to uvádza prokurátor vo vyjadrení) zo 4. marca 2009 začal JUDr. R. vykonávať až po skončení trestného stíhania R. A., ktorý bol vo veci obvineného J. B. vypočutý ako svedok, takže nebola daná prekážka výkonu obhajoby pre kolíziu záujmov spoluobvinených.

Z materiálneho hľadiska treba zdôrazniť, že svedecká výpoveď R. A. na hlavnom pojednávaní bola v prospech obhajoby obvineného. Napokon dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a zároveň ani žiadny iný, nemôže napĺňať skutočnosť, že obvinenému bol opakovane zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, ktorá je takisto ako dovolanie mimoriadnym opravným prostriedkom, lebo predmetom prieskumu v dovolacom konaní môžu byť iba rozhodnutia taxatívne uvedené v § 368 ods. 1 a v § 371 ods. 2 Tr. por.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného J. B. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. septembra 2012

JUDr. Peter Krajčovič, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková